

Sygn. akt X GC 497/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sekretarz sądowy Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko A. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn akt 497/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym spółka (...) spółka akcyjna w K. domagała się od pozwanej A. B. zapłaty 5 000 zł tytułem kary umownej.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że łączyła ją z pozwaną umowa współpracy handlowej w ramach sieci sklepów (...). Po rozwiązaniu umowy pozwana nie zwróciła powódce materiałów reklamowych – elementów wizualizacji. Pozwana przyjęła notę obciążeniową, nie zapłaciła jednak należności z niej wynikającej.

W sprzecznie od nakazu zapłaty pozwana wskazała, że zwróciła materiały reklamowe w hurtowni (...) w K.. Nie otrzymała jednak pokwitowania przyjęcia materiałów. Na tej podstawie uznała, że roszczenie jest bezpodstawne.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie, strony podtrzymały swoje stanowiska.

Powódka zaprzeczyła, że doszło do zwrotu materiałów reklamowych. Wskazała, że w dokumentacji powodowej spółki dotyczącej współpracy z pozwaną i w archiwum firmy brak jest dokumentu świadczącego o zwrocie banera. To na stronie pozwanej zaś ciążył dowód wykazania tego faktu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 czerwca 2014r. powódka (...) spółka akcyjna w K. zawarła z pozwaną A. B. prowadzącą sklep spożywczo – monopolowy w K. umowę o współpracy handlowej w ramach sieci sklepów (...).

W zawiązku z zawarciem umowy pozwana otrzymała od powódki materiały reklamowe, w tym baner z logo sieci sklepów (...). Zgodnie z § 8 ust. 3 umowy w terminie 14 dni od daty zakończenia współpracy pozwana zobowiązała się zwrócić między innymi materiały promocyjne związane z działalnością sieci sklepów abc oraz odstąpić od używania wszelkich znaków identyfikujących go z Siecią, a także usunąć wszelkie elementy wizualizacji oraz zwrócić je na swój koszt do hurtowni (...) s.a. W przypadku niezwrócenia tych elementów w powyższym terminie, pozwana zobowiązała się zapłacić karę umowną w wysokości 5 000 zł plus 100 zł za każdy dzień opóźnienia w dostarczeniu tych materiałów do pozwanej.

W czerwcu 2015r pozwana zakończyła współpracę z powódką. Po zakończeniu współpracy, jeszcze w czerwcu 2015r. pozwana zawiązała do hurtowni (...) elementy reklamowe: tablet, reklamy, banery – związane ze znakiem sieci abc. Elementy reklamowe pozwana przekazała kierownikowi hurtowni. Przy zdaniu tych dokumentów nie otrzymała dokumentu potwierdzającego przyjęcie tych rzeczy. Osoba przyjmująca rzeczy sporządziła ich zdjęcie w tablecie.

W dniu 31 stycznia 2016r powódka wystawiła pozwanej notę obciążeniową Nr (...) na kwotę 5 000 zł. W czerwcu 2016r. pozwana otrzymała tę notę. Pozwana w celu wyjaśnienia przyczyny wystawienia noty, wysłała do powódki zapytanie z czego nota wynika. Jednakże nie otrzymała pisemnej odpowiedzi. W tym też czasie pozwana za pośrednictwem hurtowni w K. próbowała ustalić przyczynę wystawienia noty, wysyłając zapytania drogą elektroniczną. Jednakże nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Po otrzymaniu nakazu zapłaty z Sądu w Lublinie pozwana zwróciła się do pracownika hurtowni o wystawienie pisemnego potwierdzenia przyjęcia elementów reklamowych. Zastępca kierownika hurtowni wystawił, na prośbę pozwanej takie potwierdzenie.

Dowód:

- umowa o współpracy k.36 – 38
- nota obciążeniowa k.39
- potwierdzenie przyjęcia banerów 60
- potwierdzenie nadania przesyłki poleconej k.61-62

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła zapłaty kwoty 5 000 zł tytułem kary umownej za nie zwrócone elementy reklamowe – baner. Pozwana zakwestionowała żądanie pozwu wskazując, że zwróciła materiały reklamowe – baner składający się z trzech elementów. próbując wykazać, iż rezygnacja z wykonania umowy była uzasadniona.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 483 k.c., zgodnie z którym można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Z treści tego przepisu wynika, iż strony umowy mogą zastrzec w jej treści dodatkowe zastrzeżenie umowne, mocą którego naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy. Strony powinny złożyć zgodne oświadczenia woli o zastosowaniu kary umownej w związku z wiążącym je albo mającym powstać w przyszłości zobowiązaniem niepieniężnym. Zastrzeżenie takie spełnia nie tylko rolę wzmocnienia skuteczności więzi powstałej między stronami w wyniku zawarcia umowy między stronami, ale również ma naprawić szkodę wynikłą z niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego.

Odpowiedzialność dłużnika z tytułu kary umownej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nie jest uwarunkowana poniesieniem przez wierzyciela szkody, jednak jest zależna od pozostałych przesłanek statuujących odpowiedzialność kontraktową przewidzianej w art. 471 k.c. Oznacza to tym samym, że kara umowna stanowi odszkodowanie umowne i przysługuje wierzycielowi jedynie wtedy, gdy niewykonanie lub nienależyte

wykonanie umowy jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność. Innymi słowy zakres odpowiedzialności z tytułu kary umownej pokrywa się z zakresem ogólnej odpowiedzialności kontraktowej dłużnika, który zwolniony jest od obowiązku zapłaty kary, gdy wykaże, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania było następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należało, iż dodatkowe zastrzeżenie umowne w postaci kary umownej zawarte zostało w § 8 ust. 3 umowy o współpracy handlowej. Pozwana zobowiązana była do zapłaty kary umownej w przypadku nie zwrócenia do hurtowni (...) s.a. w terminie 14 dni od dnia zakończenia współpracy elementów wizualizacji (kasetonów, tablic reklamowych, banerów).

Z zeznań pozwanej wynikało jednakże, iż po rozwiązaniu umowy – w czerwcu 2015r., pozwana wróciła do hurtowni (...) s.a. w K. banery reklamowe.

Z zeznaniami pozwanej korespondowało przedłożone przez pozwaną na rozprawie w dniu 19 października 2017r., pisemne potwierdzenie przyjęcia banerów, podpisane przez osobę – pracownika hurtowni (...), opatrzone pieczęcią hurtowni. Co prawda dokument ten nie posiadał daty, jednakże z zeznań pozwanej wynikało, że wystawiony on został długo po fakcie dokonania zwrotu banerów. Zaś sam zwrot nastąpił niezwłocznie po zakończeniu współpracy pomiędzy stronami. Skoro pozwana zaprzestała współpracy ze spółką (...), tym samym zbędne było posługiwanie się logo i reklamą Sieci abc. Nic więc nie uzasadniało zatrzymania przez pozwaną baneru.

Dodatkowo wiarygodność zeznań pozwanej, o próbie wyjaśnienia podstawy wystawienia noty obciążeniowej potwierdza dowód przesłania do powódki korespondencji w tej sprawie, złożony również na rozprawie (k.61,62). Data przesłania pisma przez pozwaną (14.06.2016r) koresponduje z datą duplikatu noty (6.06.2016r.)

Z twierdzeń pozwu wynika, że powódka prowadziła czynności windykacyjne celem wyegzekwowania noty obciążeniowej, jednakże bezskutecznie. Brak jest jednakże dowodów potwierdzających te twierdzenia. Jedynymi dokumentami jakie powódka przedłożyła jest bowiem umowa i duplikat noty obciążeniowej. Kolejnym krokiem powódki było złożenie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Powódka nie wykazała też jakich elementów wizualizacji pozwana nie zwróciła i za jakie domagała się kary umownej. W pozwie określiła je przykładowo jako kaseton, tablice reklamowe. Z zeznań pozwanej wynikało natomiast iż jedynymi elementami reklamowymi którymi pozwana dysponowała i które zwróciła był baner (banery) składające się z trzech elementów : jednego białego, drugiego z napisem abc i trzeciego z pomarańczowym słoneczkiem

Reasumując uznać należało, że pozwana skutecznie zanegowała żądanie zapłaty kary umownej, wykazując, że dokonała zwrotu elementów reklamowych Sieci abc – banerów.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudziły wątpliwości Sądu, oraz zeznania pozwanej A. B.. Wskazać należy, że zeznania pozwanej były spójne z pozostałymi dokumentami i nie pozostawały w sprzeczności z zasadami logiki, znajdowały również poparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.